

ние. Той казва: азъ искамъ да помогна на баща си, на майка си, на сестритъ си, да се отрека отъ своето. Защо се жертвува този момъкъ? — Съзнанието у него е пробудено, и интелигентността се развива. Онѣзи синове и дъщери, които искатъ да се пожертвуватъ за своитъ близки, умствено се развиватъ. Нѣкой момъкъ казва: азъ искамъ да живѣя за себе си. Тѣй казватъ и старитъ, и оглупѣватъ. Тѣ казватъ: ние трѣбва да живѣемъ за себе си. Кажатъ ли така, у тѣхъ съзнанието изгасва, и тогава тѣ започватъ да отжпѣватъ, да оглупѣватъ. И за туй въ Божествената наука съзнанието на старитъ хора не трѣбва да загасва. Че стариятъ човѣкъ е десетъ пѣти по-юнакъ, по силенъ отъ младия. Старитъ хора трѣбва да се жертвуватъ, а не младитъ, а сега е обратното. Старитъ хора казватъ: до сега ние се жертвувахме. сега вие, младитъ трѣбва да се жертвувате. И тѣй, прогресътъ зависи отъ съзнанието, затова трѣбва да култивираме съзнанието въ себе си. И въ Писанието има единъ стихъ, който казва така: „Не огорчавайте Духа, съ който сте запечатени“. Духътъ, въ този смисълъ, се разбира, този Божественъ лжчъ, който иде отъ душата. Отъ тази душа излиза нѣщо, то е Духътъ, движение, което слиза, за да помогне за въздигането на човѣка.